

Védett állatok Tigris

Komjáti Sára Luca alkotása (SZÍN-VONAL Alapfokú Művészeti Iskola)

Lektorátlan - összegyűjtött - változat

UPM által kiírt nyílt pályázatos írásokból – PDF-ben – 2013.

A pályázatra 15 írás érkezett be.
Az 5 fős szakmai zsűri döntése alapján

I. helyezett lett:

Lám Etelka:

Anna és a tigrisek

című írása.

Korcsoportos Különdíjas lett:

Benedek-Nikli Hunor (9 éves):

Csíkos, a kis tigris

című írása.

Gratulálunk!

A nevezési díjából 14.500 Ft a
WWF örökbefogadási programjaira lett befizetve.

Tillmann Pentele: Közhírré tétetik!

Csíkos tigris sürget,
Sok időnk nincs:
Bolygónkról nem tűnhet
El ez eleven kincs!

Az ember az egyetlen
Ellensége. Vessünk véget
Ennek a kegyetlen
Jelenségnek! Várunk téged,

Számoljunk le
Együtt, összevont erővel,
A tigrispopulációt
Veszélyeztető gonosztevőkkel!

Császár József: Tigriskölyök sorsa

Tigris mama ül a fűben,
nevelgeti kölykeit.
Ők figyelnek csendben, rendben,
hallgatják intelmeit.

Tigriskölyök nem vadászhat,
fára mászni nem lehet,
túl veszélyes a vadászat,
a fáról meg leeshet.

Sárban, vízben nem pocskolhat,
vizes lesz a bundája,
a sziklákon nem ugrálhat,
eltörhet a bokája.

Sziszegő ágon ne hintázz,
a nagy kígyó nem játék,
minden léptednél jól vigyázz,
a baj követ, mint árnyék.

Megszólal egy kicsi tigris:
nem szívesen bujkálunk,
de ha kell, úgymond mégis,
magunkra jól vigyázunk.

Szól az anya: picinyeim,
apáttal elme gyünk,
játszhattok majd kicsinyeim,
hogya majd visszajövünk.

Jéga Szabó Ibolya: Pusztulás idején

Dag és Norman sietve terelte az állatokat a barlangistállóba, hamar sötétedett, már kora őszre járt az idő. Bent már várták őket a fejők, a kolónia két csinos nőtagja. A tehének is várták már ezt a pillanatot, feszült a sok tejtől a tőgyük. Mire a kecskéket és a birkákat sikerült a helyükre hajtani, a két asszony végzett is az öt tehén fejésével. A fejőgépeket vitték a mosóba. Dag a nagy tejeskannát beállította a hűtőkamrába. Norman még egyszer megnézte a disznók zárját, mert múltkor nyitva maradt. Lekapcsolták a világitást, Dag bezárta a hatalmas ajtót, és beriasztott. Szükség volt a riasztó felszerelésére, mert kétszer is betörték az itteni őslakók, két disznót még a barlangban szúrtak le és úgy vitték el azokat. Dag tisztában volt vele, hogy éheznek, de az igyekezet szikrája sem volt bennük, hogy a sorsukon változtassanak. Ennek, az orosz ember mindenbe beletörődő természete az oka, mondta Jan, a kolónia vezetője.

Csendesen baktattak a lakóbarlangok felé, megnyugodva hallgatták a süvöltő szelet, és a szélkerekek surrogó hangját, mert ez energiát je-

lentett, fényt és meleget. Apa és fia leült az ebédlőasztalhoz és várták, hogy Krisztin hozza a gőzölgő fazekat. Miután Dag felesége is az asztalhoz ült, mindhárman keresztet vetettek és Norman elmondta az áldást, majd mohón falni kezdtek. Ma ez volt az első meleg étel a gyomrukban. A pásztorkodáskor mindig csak egy kis cipót, és sajtot vittek magukkal. A vízre nem volt gondjuk, az állatok is és ők is a tóból ittak, rendkívül tiszta volt ez a víz.

- Holnap nem dolgozunk fiam, kimegyünk a Bajkál-tóra horgászni. Mindenki örülne egy kis sült halnak már. Na, menjünk kisfiam egy kicsit tanulni, mert mindjárt este lesz.

- Nem hagyhatnánk holnapra apu?

- Nem lehet, csak egy félórát matekozunk, azután játszhatsz.

Másnap ragyogó napsütésre virradtak, Norman rohant reggelizni. Apja és anyja már az asztalnál ült, és nagyon elmerülten beszélgettek, Normanra vártak. Ima után kényelmesen megreggeliztek, vajas kenyeret tejjel, és egy kis füstölt húst. Összepakolták a horgászbotokat, Krisztin egy kis cipót tett sajttal a hátizsákba, majd Dag a vállára téve a merítőhálót elindult a nagy tó felé. Norman még visszaroht egy vödörért.

- Remélem tele lesz az a vödör? - kiáltott utána az anyja.

Másfél kilométer gyaloglás után értek le a partra, gyorsan kipakoltak, bedobták a horgokat, és kényelmesen elhelyezkedtek a csöpp kis horgászszékeken. Norman nagyon szeretett itt pecáznai az apjával, egész nap beszélgettek, néha tüzet gyújtottak, hogy megmelegedjenek.

- Miért hordasz fegyvert apa? Ezek az őslakók, soha nem ölnek meg senkit, csak az állatokat.

- Nem lehet azt tudni fiam, és mostanában már többen láttak errefelé idegeneket, főleg kínaiakat, kószálni. Nem tudhatjuk, milyen szándékaik vannak.

- A fegyvereket is abból a távoli országból hoztátok?

- Igen. Amikor 2199-ben elmenekültünk Norvégia területéről mi, öt fiatal házaspár, szükségünk volt a fegyverekre, mert ide a távoli Bajkál-tó vidékére értékekkel megrakott terepjáróinkkal jöttünk, nem tudhattuk mi vár ránk a hetekig tartó úton. Oroszország nem volt biztonságos, sok útonállóval találkoztunk, jól jött a fegyver. Háború dúlt Európában, és a

tapasztalataink alapján, minden okunk megvolt a félelemre. A mi családkunk hajdan, 2115 előtt Európa közepén élt, de akkor kitört az éhezők háborúja Viktória ükanyád, fiával, a te Norman dédapáddal, északra menekült. Ott még nem tombolt a nagy hőség, kellemesebb volt az időjárás. Ám a háború oda is eljutott, addig példás rendet eluralta a káosz és félelem. Ekkor határoztuk el, mi öt jóbarát és munkatárs, hogy feleségeinkkel együtt nekivágunk az ismeretlennek, keresünk egy olyan élhető vidéket, ahol még nyugalom van. Jannal jártunk előtte itt a Bajkál-tó környékén, még a békéesebb időkben, elhatároztuk, hogy itt telepedünk le, és egy kolóniát alapítunk. A gyerekek mind itt születtek már. Ezek a fegyverek az óta velünk vannak, és bizony volt alkalom, amikor használtuk is őket.

- Miért lakunk barlangokban? Miért nem építettetek olyan faházakat, mint amilyeneket Polovinnája faluban láttam.

- Biztonságosabbak, te is átéltél már itt hatalmas viharokat, jégesőket. Megvédeni is könnyebb. Soha nem tudni mi jön még. Nagyon sokan menekülnek délebről ide, főleg a kínaiak.

- Miért nem mentek vadászni, hisz van fegyveretek? Lehet, hogy a hegyeken túl még vannak vadállatok.

- Nincsenek kisfiam, az állatok és növények többsége pusztulóban van az egész világon. Egyszer, nagyon-nagyon régen azt mondta egy híres tudós, hogyha a méhek kipusztulnak, azt az emberiség csak négy évvel éli túl.

- Mik azok a méhek?

- Kis fullánkos repülő bogarak voltak, ők porozták be a növények virágait, és a nektárjukból mézet készítettek, amit az emberek nagyon szerettek. Majd egy alkalommal meg is mutatom a könyvekben. Láthatod a jóslat nem lett igaz, mert a méhek már száz éve nincsenek, és mi itt vagyunk, de az igaz, hogy ha ilyen ütemben pusztulnak ki a fajok, egyszer mi ránk kerül a sor.

- Tudom, hogy milyen állatok pusztultak ki. Nincs már jegesmedve és sok medveféle, csak néhol található meg valamelyik állatkertben. Nem élnek szabadon már majmok. Farkasok, teknősök, sokféle bogár és növény tűnt el örökre. Kihaltak a brazíliai indiánok, sok népcsoport eltűnt,

beolvadtak a nagy nemzetekbe. Itt élt a világ legnagyobb tigrise, a szi-bériai tigris. Vajon találni még valahol?

- Nem tudom, de errefelé már nem él egy sem. Az utolsó, egy megszeli-dített tigris, egy itteni őslakosnál úgy élt, mint egy király, mindenki ké-nyeztette. Az öreg halász mesélte, akivel néha itt találkozunk, azzal az öreg, ütött-kopott kis hajóval halászik a tavon.

Igaz e, vagy nem, nem tudom. Van ennek vagy ötven éve, az öreg orosz, kint vadászgatott a rengetegben, amikor furcsa hang ütötte meg a fü-lét, egy szikla mögül. Oda óvatoskodott, és egy kis tigriskölyök fújt rá nagy mérgesen. Az öreg megrettent, és remegő lábakkal nézett körbe. Nincs veszedelmesebb állat egy kölykét féltő anyatigrisnél, de csend volt a környéken, és a kicsin látszott, hogy nagyon éhes. Az esze azt súgta, hogy sebesen hagyja el a sziklát. Így is tett, de amikor a futástól kimerülten megállt, mögötte ott volt a kicsi tigris és tovább sírt.

Hazai irányba fordult és elindult, az állat követte. Egy alkalommal meg-állt, és a zsákjából elővett egy darab füstölt halat, odadobta neki. A tigriskölyök mohón befalta, a Bajkál-tóhoz érve megitta, és így ér-tek haza ketten. Attól kezdve mindennap felállította nyúlcsapdákat, és a tigrisgyerek gyorsan nőtt. Kutyaként viselkedett, egésznap a faház aj-taja előtt hevert, ha valaki jött felállt és elállta a bejáratot. Vadászni nem járt, mert nem tanulta meg, és a gazdája gondoskodott az élelmé-ről. Halat evett és nyulat. Hatalmas állat lett belőle, de nagyon szelíd. Néha elcsavargott, valószínű társat keresett, de azt nem találhatott, mert ő volt az utolsó tigris. Az emberek az óta sem láttak tigrist. Ami-kor megöregedett, egy éjszaka elment a rengetegbe meghalni, soha nem találta meg a gazdája.

Apa és fia elköltötték az ebédjüket, összeszedelődzködtek, és egy teli vödör hallal elindultak hazafelé.. Norman egész úton csak a történeten gondolkodott. Nagyon szeretett volna egy kis állatot, ami csak az övé. Apja egyszer megígérte, hogy hoznak egy kis kutyát, de az ebek itt hamar elvadultak és falkába verődve irtották a nyulakat. A nyúl fontos volt az őslakóknak, nem túrték a kutyákat. Az nem lehet, hogy minden állat kipusztuljon, akkor mi lesz velünk, emberekkel? -gondolta.

Császár József: Tiramis, a kicsi tigris

Szomorú a kicsi tigris,
kíváncsi vagy, hogy miért is?
Elmesélem most tinéktek,
mi baja van a szegénynek.
Úl a parton, gondolkodva,
miért csíkos az a bunda,
mely a tóban tükröződik,
mutatja a tükörképit?
És a sok csík mért fekete?
Piros vagy kék biz' szebb lenne!
Alapszíne vörösbarna,
jobb lenne a halványlila.
Piros csík és lila alap,
hozzá meg zöld szalmakalap.
A szülei észreveszik,
hogy a fiuk szomorkodik.
Kérésükre csak elmondja,
mi a szíve nagy bánatja.
Szól az apja: kicsi fiam,
a világban ez már így van.
Hisz te vagy a nagy Tiramis,
indiai királytigris!

Gósi Vali: A fehér tigris legendája

Eljöttem, hogy meséljek a tigris-legendáról,
arról, hogy a kínaiak szerint nem csak bátor,
hanem ő a démonűzők, varázslók segédje,
tigris háton lovagoló szellemek testőre.

Agyarai és karmai - ezüst amulettek,
porrá őrölt csontja gyógyír hideglelősöknek.
Mondák szerint rontástól véd cipőre hímezve,
tigris-nyűvő jelzőt viselhet, ki győz felette.

Démonná lesz minden ember, akit tigris fal fel,
ha emberevő lesz maga is, feloldozást úgy nyer.

Azt mesélik, a tigrisek ezer évig élnek,
és ötszáz éves korukban lesznek hófehérek.

Jó lenne, ha legendájuk valóra is válna,
és az egész világra örök béke szállna.
Hogyha fehér tigrist látsz álmodban egy éjjel,
valóság lesz a nép szava: uralkodni nem érdemes,
csak erényességgel!

Császár József: Pepita tigris

Pompás pepita tigris
szalad a dzsungelen át.
Fekete is, fehér is,
mint a jó pepiták.

Pepita tigris
pepita álma,
pepita apa
pepita lánya.

Nézi az anya büszkén
apró pepita lányát,
gondolja, olyan mint én,
pont úgy szedi a lábát.

Pepita tigris
pepita álma,
pepita anyja
pepita lánya.

Szép pepita erdőben
rajzó pepita lepkék
látják, nincs a tigrisen
csak kétféle festék.

Pepita tigris
pepita álma,
pepita szülők
pepita lánya.

Benedek-Nikli Hunor (9 éves): Csíkos, a kis tigris

Én vagyok Csíkos, a kis tigris
születésem után észrevettem, hogy
van rajtam csík is.

Mindenki úgy ismert, mint kis tigris,
és úgy ismertem magamat én is.

Szép gyermekkorom volt,
akkor még azt hittem, hogy
sajtból van a hold.

Sok volt a jó ötletem
és sokérdekes dolog történt már velem.

Győrben éltem az állatkertben,
és ez a hely pont jó volt nekem.

VPM ÁLTAL KIÍRT NYÍLT PÁLYÁZATOS ÍRÁSOKBÓL...

Elmondom a legfurcsább dolgot:
Ez az egyik legnagyobb titkom.
És ezt most veletek megosztom.

Nem is olyan régen, egy szép napon
volt nagy aggodalom.

Az újság-papírrepülőn az volt írva:
ki kell telepíteni az állatokat,
még ma!

Újíítani akarták az állatkertet és
már elkezdték megvalósítani a tervet.

Az összes állatot elvitték Ázsiába,
a jó meleg a Bengálba.

Győrben a munkálatok gyorsan folytak,
készen is lettek,
nem kellett hozzá egy hónap.

A pakolással gyorsan készen is lettek,
az állatok repülővel haza is mehettek.

Amikor a „Tadzs Mahal” fölé érkeztünk,
az ablakon leskelődtünk.

Kinyitottam az ablakot,
és rögtön kiestem ott.

Kinyílt az ejtőernyőm,
s láttam fenn vagyok a „Tadzs Mahal” tetőn.

Megijedtem, üvöltöttem is vissza,
de ezt a mamám nem hallotta.

Egyedül és árván,
a „Tadzs Mahal” hagyma kupoláján.

Hamar keresésemre indultak.
Isteni csoda! Megtaláltak.

Nemsokára megkaptuk a jó híreket,
visszatelepítik a tigriseket.

Szüleim és én visszamentünk végleg Bengálba,
az igazi őshazába.

Nem kellett ott ketrecben lenni,
lehetett szabadon élni.

Hanyecz István (shf): Szibériai - Tigris Nr.01

Ahogy elnézem fényképed,
egyre gyönyörűbb vagy
engem szépséged az ami megigéz,
te vadonnak uralkodója
a ragadozó, élő macskafélék
között a legnagyobb vagy
a zord, rideg szibériai tajgának
vagy mestervadásza

E macska fajta nemileg is
láthatóan különbözik egymástól
a hímje alakra is a fejlettebb,
erősebb és megtermettebb
a nőstény anya a kisebb testű
és bundája is egyszínűbb
szarvasra, vaddisznóra, medvére
a sötét éjszakán vadászik

Egyedül él,territóriumán,
békésen kitér a másik tigris elöl
nem igen ellenségeskednek
a tigrisek eme zord vadonba
a nőstény anya a kölykeit védve,
távol,elvonulva neveli őket
előfordul hogy a hímek megölhetik
az újszülött kölyköket

több kölyke születik az anyának,
többnyire kettő marad életben
Így a hím és a nőstény kölykökkel
a fajfenntartás is biztosítva van
hazai állatkertjeinknek igen
kedvenc állata ez a nagymacska
a Világszövetség Vörös-listáján
a tigrisek védett állatfajként szerepelnek

Hanyecz István (shf): Tigrisek - haiku

Vadonban tajgán
szibériai tigris
otthona rideg
Színes bundája
kecses, gyors a futása
védett fajtája
Nagytestű hímje
szarvast, vaddisznót, medvét
éjjel vadássza

két kölyköt nevel
a tigrisnek nősténye
elvonulva él

állatkerteknek
ő kedvenc nagy macskája
bundája selymes

Idomítható
kedvelt cirkuszi állat
hálás mutatvány

Jávai tigris
gyönyörű fehér bundás
kifejlett példány

Korbetti tigris
csodálatos szép állat
mancsa hatalmas

Kardfogú tigris
Félelmetes nézése
fajtája kihalt

Bengáli tigris
a tigrisek királya
kecses járása

Hanyecz István (shf): Szibériai-amuri Tigris Nr.02

Az amuri tigris
a tajgának vadonjában él
hideg s zord világban
naphosszat henyél
nagy méretű tigris alfaj,
élő nagymacskája
világos-sárga, fekete-csíkös
finom vastag bundája

Ma már védett egyed
az amuri tigris fajtája
a hímje egyedül él
a tajga hófedte világában
nősténye legtöbbször
két kölyköt nevel fel
nagyon remek, jó vadász,
zsákmányát éjjel ejti el

Ötnaponként nagyvadat
elejtve lakmározik
nagyétvágyú s alaposan
teletömi a bendőjét
előfordul, hogy emberre
is veszélyt jelenthet
de a vadonba kitérnek
egymás elől a tigrisek

Gyönyörűen szép,
vastag csíkos a bundája
fenséges a pillantása
amely nyugalmat sugároz
selymesen finom, fehér
elegáns a prémes gallérja
sajnos, de előfordul, hogy
orrvadászok prédája lesz

Lám Etelka: A kis fiú tigris története

Itt az a közelgő alkonyat idején, amikor már elmúlt a tűző nap melege és a természet lassan készülődött az éjszakára, akkor ébredezett az itt élő gyönyörű tigris család. A tigris mama és három kölyke, amelyek már elmúltak egy évesek és sokat tanultak a vadászat terén is. A köly-

kök szépen fejlődtek. A fiú tigris merészebb és kíváncsiabb is volt a lány testvéreinél. Ő nagyobb és erősebb is volt testalkatra, de még mindig sokat játszott nővéreivel is.

Egy alkalommal az anya tigris kivitte őket a tó közelébe, hogy jól lássák az idetévedt vadakat. Ilyenkor választották ki azt a gyengébb állatot, amelyre le is csaphatnak. A mama és csemetéi elbújtak egy nagy bozótosba és éberen figyeltek. Sok állat jött ide vizet inni, hogy utána lepihenjenek, amikor jön az este. Elsőként az elefántok szép lassú menetbe jelentek meg és sokat játszadoztak a vízben majd a bivalyok, orrszarvúak, vaddisznók és persze a szarvasok is, mindegyik csoportba verődve és félté őrizve a kicsinyeiket. A tigris mama ki is választott egy gyengébbnek tűnő bivalyt és el is kezdte a vadászatot. Rátámadt a csoportra, aminek eredményeként, hosszabb futásra került sor és üldözőbe vette a bivalyt. A három magára maradt tigriskölyök elkezdett játszani, futkározni, mivel a mama úgy sem látta őket, hogy mi folyik a távollétében. A fiú tigris kicsit távolabb került testvéreitől és mindig talált valami új érdekes dolgot, amit meg akart vizsgálni. Itt sok kis élőlény élt odúkba és a földalatti kuckókban, amit alaposan szemügyre is vett. Eközben sötét lett és azt vette észre, hogy egyedül van, testvéreit és a mamát sem látta sehol. A bátorsága is meginogott, de éppen egy nagy fa alatt találta magát és gondolta, hogy felmászik a fára és ott az biztonságosabb lesz majd. Fel is került a fa tetejére, síri csend volt és korom sötét, csak távoli zajokat lehetett hallani. Szóval itt töltötte az egész éjszakát.

A tigris mama megszerezte a zsákmányát és büszkén vont, húzta a fiatal bivalyt maga után, hogy megmutassa kölykeinek. De mire odaért a bozótoshoz döbbenten látta, hogy a harmadik csemetéje hiányzik. Rögtön elkezdett aggódni és nyugtalankodni. Lerakta rakományát a kicsik előtt, akik nyomban elkezdtek lakmározni és ő pedig elindult megkeresni a rosszkedő tigris kölykét. De sajnos nem találta őt, így visszament a két ottmaradt kölyökhöz és azt gondolta, hogy majd holnap folytatja a keresést.

Hamar eltelt az éjszaka és a tigris mama korán ébredt és mivel igen nyugtalan volt el is indult a harmadik kicsi keresésére. A másik kettő

jóllakottan heverészett a vackába és a tigris anya biztosan tudta, hogy ők nem fognak elkószálni.

A kis tigris is felébredt. Éhes is volt, meg hiányzott az anyja és a testvérei is. A madarak is felébredtek és elkezdtek csiripelni, repkedni és beindult az élet az erdőben. Ő pedig szeretett volna lemászni a fáról, de ijedten vette észre, hogy egy nagy kígyó mászik felfelé. Meg sem mert moccanni, ettől az állattól ő is félt. Ekkor megpillantotta az anyját, aki rohanva futott feléje felismerve a közeledő veszélyt. Hamar odaért a fához, és amikor a kígyó meglátta a tigris mamát sietve elkarnyarodott másfelé. Így a tigris kölyök megmenekült és lejöhett a fáról és nagyon örültek egymásnak.

Sietve elindultak hazafelé, a két testvére már nagyon várta őket és vidám játszodozásba, kergetőzésbe kezdtek, majd ezután nagy lakomát csaptak.

A fiatal tigris örökre megtanulta, hogy ne kószáljon el egyedül és inkább figyeljen és tanuljon, hogy belőle is egy jó vadász váljon.

Lám Etelka: Anna és a tigrisek

A tigrismama és a kölykei éppen kijöttek a vízből ahol hűsöltek, mert melegen tűzött a nap és szerettek úszkálni. Amint kiérték a tópartra egy nagy dörrenés és egy golyó süvített el a tigriskölykök felett, amely megsebezte az anyaállatot a hátsó lábán. Így az állat riadtan és idegesen vonszolta magát egy hűvös szikla mélyedésébe ahová a két kicsi is követte. Egy orvvadász aki már régóta figyelte a családot úgy érezte elérkezett a pillanat, hogy leterítse a szép nagy vadat. De szemébe tűzött a nap és rosszul célzott. Itt elég sok sziklás terület volt és nem lehetett áttekinteni a területet. A férfi nem tudta, hogy más is látta a gonosz cselekedetét. Anna a fiatal leány, aki szüleivel élt itt sokszor kilovagolt a környékre, mindent látott és hallott - éppen akkor ért a tópartjára amikor ez szörnyű esemény történt. Apja és anyja itt dolgoztak a rezervátumba mint állatorvosok. A megdöbbenéstől nem talált szavakat, itt tilos volt vadászni és a tigrisek védett állatok voltak. Leg-

fájdalmasabb, hogy rálőtt ez a galád ember egy olyan állatra akinek kicsinyei vannak. A lány nagyon szomorú lett, de eldöntötte, hogy megmenti a tigris családot. Anna a Vihar nevű lován ült és ölében a Maki majom, akit mindenhova magával vitt.

Az orvvadász mikor meglátta a lányt, egy bozótosba bújt el. Gondolta jobb ha megvárja amíg a lány eltűnik és aztán folytatja a tigris keresést ami nem nehéz hiszen a vérnyomok mutatják az utat. De Anna nem volt ijedős már sok mindent látott és tapasztalt. Először is megkeresi a tigris családot - intet Makinak aki leugrott az öléből és elkezdett kutatni, minden kis zugot megvizsgált és rövid idő után már meg is találta őket egy szikla barlang bejáratánál. Anna odalovagolt a sziklákhöz, majd leszállt a lóról. Előkapta vizes kulacsát és futva rohant a tigris családhoz. Megállt az anya állat előtt egymás szemébe néztek és a leány tudta, hogy őt nem fogja bántani ez a szép, de sérült állat. Sok vért vesztett, de csak a lába sebesült meg - így biztosan rendbe fog jönni. Anna körbenézett és talált egy kókuszdióhéját üresen, gyorsan töltött bele vizet és a tigrisanya elé tette. De az nem akart inni Anna ekkor észbe kapott és a két kis kölyök elé tette le a vizet. A kicsik szomjasok voltak és mikor eleget ittak akkor a mama is ivott.

Anna közben gondolkozott, haza fog lovagolni és segítséget hoz. Maki itt fog maradni vigyázni kell a tigrisekre. A vérnyomokat falevekek sepregette szét, próbálta eltüntetni a nyomokat, ahogy tudta. Maki megkapta a kulacsot és felmászott egy közeli fa tetejére, hogy figyeljen és próbáljon segíteni ha veszély leselkedik a tigris családra. A majom a fatetejéről látta a férfit amint elbújt egy bokorba és így a lány kicselezte, úgy hogy a sziklák között ellovagolt az orvvadász nem látta. Elég gyorsan haladt a Villámmal és úgy egy félóra alatt haza is ért. Szüleinek mindent elmesélt és egy terepjáró autóval indultak vissza a tett-helyre. Anna mutatta az utat.

Közben a férfi igen csodálkozott, hogy semmi mozgás és nem látja a lányt. Így előmerészkedett és elindult a vérnyomokon amik egy idő után megszűntek. Körbenézett és egy sziklavonulatot látott és mivel ő is úgy gondolkozott, hogy a sebesült állat csak egy ilyen helyen húzódhatott meg, elindult abba az irányba. Hamarosan Maki is észrevette a férfit

és hangosan kiabált és csapkodta a fák ágait. A tigrismama is megérezte a veszélyt felállt és bicegve a két kiskölykét egyenként felemelte és beljebb vitte a hasadékba, gyöngéden megnyalogatta őket. Majd elindult ki szabadba, hogy szembe nézzen a támadójával. Az orvvadász is meglepődött mikor meglátta a gyönyörű nagy tigrist, aki ott állt előtte. A férfi előkapta a fegyverét, de nem volt ideje elsütni, mert megjelent Anna és a szülei. A lány papája felszólította a férfit, hogy adja meg magát, mert úgy is felismerik és mindenki őt fogja keresni. Felszólították, hogy szálljon be a kocsiba a férfi szó nélkül engedelmeskedett. Látta, hogy nincs esélye a menekülésre. A tigris kapott egy altató injekciót így el tudták szállítani a két kicsivel együtt. Anna nagyon boldog volt, hogy sikerült megmenteni a tigris családot, hiszen egyre kevesebben vannak a földön.

Maki felugrott Anna ölébe és boldog volt, hogy továbbra is ő a házi kedvenc. Mivel sokat segített Annának így kapott banánt és sok-sok ölelést az egész családtól. A tigris mama hamar felépült és elégedetten nyaldosta kicsinyeit miután visszakerült a tó partjára ahol az otthonuk volt.

Molnár József Bálint: Mentsük meg a szibériai tigriseket

Szibériai tigriskölykök születtek a nyáron.
Fővárosi Állatkertben gondozzák vigyázon.
Kölykök s anyjuk Niva már együtt a házban,
őket Norbi, a párja is boldogan várja.

Ennek a tigrisfajnak megcsappant a száma,
nagy kincs lett manapság értékes bundája.
Orvvadászok ebből búsás hasznat húznak,
csontjaikért is vadásszák szegény állatokat.

Szibéria távol-keleti vadonjaiban élnek
viszonylag nagy revír-területet igényelnek.
Éjszaka vadásznak főleg növényevőkre,
jávorszarvasra, vaddisznóra, vadkecskére.

Halványuló sárga szép fehér bundája,
jól beleolvad a hófödte fenyves tájba.
Vastag szőre vad fagyos éjben is védi,
vadászó víg kedvét a jeges szél se félti.

Nyújtsunk védő kezet e vergődő fajnak,
segítségünk nélkül akár ki is halnak.
Még rengeteg a munka, és kevés a siker.
Az egyé forrt világban ezt fojtotni kell.

Németh Erzsébet Anikó: Tigris

Jön a tigris nagy duzzogva,
elfogyott a bivaly húsa.
Kínában, ha jó az este,
tigrisünk megy kecske lesre.

Lépte csöndes, sőt hangtalan,
Ha nem lesz zsákmány, bajban van!
Mi mást vigyen kölykeinek,
Füvön bizony ők nem élnek!

Otthon várja már a párja,
hoz-e husit vacsorára?
Elébe megy három kölyke,
hogy a gyomrukat megtöltse.

A csíkosak így szuszogva
elvonulnak kis szundira.
Reggel vígan futnak körbe,
Tigris mama örömére.

A napok ott így szaladnak,
ha jóllaknak, jót alszanak.
A kicsik így cseperednek,
nemsokára lesre mennek.

Engelné Nagy Éva: Tigris

Jóbarát a Tigris,
Zsebibaba barátja;
A. A. Milne könyvének
Furcsa rosszasága.

Jóbarát a Tigris,
Nem tudja mit ehét,
Fára mászni sem tud,
De játszani szeret.

Éjjel érkezett meg
A Micimackó-házba,
Erdő-pagony mellett
Lelt ő sok barátira.

Jóbarát a tigris,
Zsebibaba barátja,
Tudod az utat ő,
Mindig megtalálja.

*A Barátok Verslista honlapja:
<http://portal.verslista.hu>*

*A Képzeld el... irodalmi folyóirat honlapja:
<http://www.kepzeldel.hu>*

*Az Irodalom Feketen-Fehéren c. folyóirat honlapja:
<http://poeta.hu/feketen-feheren>*

*A Poéta Irodalmi Portál honlapja:
<http://www.poeta.hu>*
